

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3090/05
28.12.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Slobodana Spasića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv prvotužene BB, čiji je punomoćnik, advokat BA i drugotuženog VV, radi raskida ugovora o doživotnom izdržavanju, odlučujući o reviziji prvotužene izjavljene protiv: rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž.br.10150/04 od 17. 11. 2004. godine, rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 30. 03. 2004. godine i presude Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 13. 05. 2004. godine, u sednici veća održanoj dana 28. decembra 2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

I ODBIJA SE kao neosnovana revizija prvotužene izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž.br.10150/04 od 17. 11. 2004. godine.

II ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija prvotužene izjavljena protiv: rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 30. 03. 2004. godine i presude Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 13. 05. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnim rešenjem Okružnog suda u Beogradu Gž.br.10150/04 od 17.11.2004. godine, stavom prvim izreke, odbačena je kao nedozvoljena žalba prvotužene izjavljena preko punomoćnika - advokata, protiv rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 30. 03. 2004. godine, a stavom drugim izreke je odbijena kao neosnovana žalba prvotužene, pa je potvrđeno rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 01. 09. 2004. godine.

Naznačenim rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 30.03.2004. godine utvrđeno je povlačenje tužbe u odnosu na drugotuženog, u ovom sporu radi raskida ugovora o doživotnom izdržavanju.

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.8089/02 od 01. 09. 2004. godine, stavom prvim izreke je odbačena kao neblagovremena žalba prvotužene izjavljena na presudu toga suda P.br.8089/02 od 13. 05. 2004. godine; a stavom drugim izreke je izvršena ispravka navedene presude samo u pogledu prezimena tužioca.

Protiv navedenog pravnosnažno drugostepenog rešenja prvotužena je izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, ali bez obrazloženja.

Odlučujući o ovoj reviziji prvotužene u smislu člana 386. ZPP u vezi člana 400. stav 4. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija prvotužene nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda iz noveliranog člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, niti su osnovani razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

U konkretnom procesnoj situaciji kada po podacima iz sadržine ovih spisa proizilazi da je prvotužena izjavila žalbu protiv rešenja o povlačenju tužbe prema drugotuženom, koji u ovoj parnici radi raskida ugovora o doživotnom izdržavanju koji su oni zaključili u svojstvu davalaca izdržavanja sa tužiocem kao primaocem izdržavanja, nemaju svojstvo i položaj nužnih jedinstvenih suparničara shodno članu 201. ZPP-a; ispravan je pravni zaključak drugostepenog suda o nedostatku pravnog interesa prvotužene za izjavljivanje žalbe protiv tog rešenja, sledom čega ju je pravilno odbacio kao nedozvoljenu u smislu odredbe člana 358. stav 3. ZPP-a.

Pravilno je takođe i pravno stanovište drugostepenog suda o neblagovremenosti žalbe koju je prvotužena izjavila preko punomoćnika iz reda advokata posle proteka zakonskog roka od 15 dana za izjavljivanje žalbe na presudu propisanom u članu 348. ZPP; ispravno potvrdivši zbog toga prvostepeno rešenje o odbačaju te žalbe kao neblagovremene. Na bazi prethodno pouzdano i pravilno utvrđene relevantne činjenične građe: da je punomoćnik prvotužene iz reda advokata prvostepenu presudu primio na adresu svoje kancelarije dana 21. 06. 2004. godine, a da je žalbu protiv te meritorne odluke izjavio preporučenom pošiljkom dana 14.07.2004. godine.

Kako prvotužena u svojoj reviziji samo paušalno navodi "da je donošenjem naznačenog drugostepenog rešenja učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka", bez konkretnog navođenja činjenica iz kojih se može zaključiti o kojoj se bitnoj povredi postupka radi i naznake konkretnih propisa koji bi tu povredu regulisao; to su takvi revizijski razlozi prvotužene neodređeni i stoga irelevantni za procenu osnovanosti izjavljene revizije.

Sa svih izloženih razloga, Vrhovni sud je u smislu člana 400. stav 4. ZPP, u vezi člana 393. ZPP, odlučio kao u stavu I izreke ovog rešenja.

Međutim, prvotuzena je izjavila reviziju i protiv apostrofiranih odluka prvostepenih suda sa istih zakonskih razloga, zbog: bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, a bez obrazloženja.

Baveći se pre svega ocenom dozvoljenosti revizije u smislu člana 389. stav 2. u vezi člana 400. stav 4. ZPP-a, Vrhovni sud je našao da je ta revizija prvotuzene nedozvoljena jer je izjavljena protiv sudskih odluka protiv kojih se po Zakonu ne može podneti.

Obzirom da se revizija kao vanredni pravni lek shodno članu 382. stav 1. ZPP-a može izjaviti samo protiv pravosnažne drugostepene odluke, a da ju je prvotuzena izjavila i protiv apostrofiranih odluka prvostepenog suda (meritorne presude prvostepenog suda P.br.8089/02 od 13. 05. 2004. godine i rešenja istog suda P.br.8089/02 od 30. 03. 2004. godine o utvrđenom povlačenju tužbe prema drugotuzenom); to je takva revizija izjavljena protiv odluka prvostepenog suda, protiv kojih se po Zakonu ne može podneti, nedozvoljena.

Stoga je Vrhovni sud u smislu člana 392. ZPP-a odlučio kao u stavu II izreke ovog rešenja.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

IJ